

Súd: Okresný súd Dunajská Streda  
Spisová značka: OT/93/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010536  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Kostolanská  
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223010536.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudkyňou Mgr. Luciou Kostolanskou, v trestnej veci obžalovaného K. R., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26.07.2023 takto

### r o z h o d o l :

obžalovaný: K. R., dátum narodenia XX.XX.XXXX,  
miesto narodenia: W., I.,  
štátny občan: I.,  
trvale bytom: Č. D. XX, I.,  
prechodne bytom: U., W. XXXXX/XX,  
bez prihlásenia: U., O. X,

je vinný, že

dňa 16.07.2023 v čase o 00:05 hodine, po ceste II/503 v smere od obce F. na obec X., v okrese Dunajská Streda, viedol po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič osobné motorové vozidlo zn. K. G., EČV: U.-XXXAD, kde pri kilometri 8,20 pred kruhovým objazdom s cestou II/572 prešiel cez obrubník kruhového objazdu a narazil do zvislej dopravnej značky č. 705 - „smerovacia tabuľa“, následne zišiel mimo komunikáciu vpravo na pole a následne späť na komunikáciu, kde zostal stáť pri pravom okraji cesty č. II/503, po čom bol hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Dunajská Streda v čase o 00:30 hod. podrobený dychovej skúške elektronickým meračom typu AlcoQuant 6020 plus, č.: G., ktorou mu bola nameraná hodnota 1,01 mg/l alkoholu v dychu (2,10 promile), teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. I) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanému podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Dňa 17.07.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v rámci tzv. superskráteneho konania podľa § 234 ods. 1 v spojení s § 204 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 2 Pv 317/23/2201 zo dňa 17.07.2023 na (v tom čase) obvineného K. R. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby a vypočutí zadržaného obvineného v rámci postupu v zmysle § 348 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku súd rozhodol predmetnú vec trestným rozkazom č. k. 0T/93/2023-67 zo dňa 18.07.2023, proti ktorému zahlásil prokurátor na výsluchu (včas) odpor. Následne súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, obhajca obžalovaného a prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda.

Po prednese obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a vyjadrení sa obhajcu k prednesenej obžalobe bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku, a to že a) je nevinný, b) je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, alebo že c) nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň bol súdom poučený v zmysle § 257 ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný po vyššie uvedenom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom na každú zo súdom následne položených otázok upravených v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku (t.j. či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu; či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin) odpovedal „áno“. Prítomná prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda navrhla vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijať. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, a pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu - prečinu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, a závažnosť spáchaného prečinu je vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného vyššia ako nepatrná, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného, a súčasne vyhlásil, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného, a teda skutočnosti, že súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného k jeho osobným, rodinným, pracovným a majetkovým pomerom, predchádzajúcim trestným stíhaním a trestom podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku a podľa § 269 Trestného poriadku prečítaním podstatného obsahu nasledujúcich listinných dôkazov: evidenčnej karty vodiča - obžalovaného, výsledkov lustrácií obžalovaného zo dňa 16.07.2023 v Registri trestov - odpise, v Ústrednej evidencii priestupkov

zo dňa 16.07.2023, v živnostenskom registri zo dňa 21.07.2023, rozhodnutia Okresného úradu Bratislava zo dňa 14.10.2022, osvedčenia vozidla taxislužby č. U.-XXX, mandátnej zmluvy zo dňa 31.03.2022, faktúrami zo dňa 30.04.2022, 31.05.2022, 30.06.2022, 31.07.2022, 31.08.2022, 30.09.2022, 31.10.2022, 30.11.2022, 30.12.2022, 31.01.2023, 28.02.2023, 31.03.2023, 30.04.2023, 31.05.2023, 30.06.2023, úradného záznamu zo dňa 16.07.2023 na čl. 36.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že je slobodný, bezdetný, nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ani hodnotnejšie hnutel'né veci, pokiaľ sa týka jeho zárobkových pomerov, poukázal na predložené podklady. Nebol ešte trestne stíhaný. Veľmi mu je ľúto, čo spravil, zapamätá si to na celý život, nikdy viac nič podobné neurobí.

Z odpisu z Registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný v ňom nemá žiaden záznam.

Z výsledku jeho lustrácií v Ústrednej evidencii priestupkov zo dňa 16.07.2023 a v evidenčnej karte vodiča - obžalovaného súd zistil, že obžalovaný v nich má evidovaných 7 priestupkov, zo dňa 30.04.2023 - § 49 ods. 1 písm. l) zákona č. 56/2012 Z. z., priestupku sa dopustí ten, kto vykonáva cestnú dopravu alebo taxislužbu vozidlom, ktoré nie je označené podľa zákona č. 56/2012 Z. z., zo dňa 27.04.2023 - § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky, zo dňa 14.04.2023 - § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., vodič je povinný použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke, neplatná EK, TK, zo dňa 15.12.2022 - § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb., vodič nesmie počas vedenia vozidla držať v ruke alebo iným spôsobom obsluhovať telefónny prístroj alebo iné telekomunikačné, audiovizuálne alebo obdobné zariadenie okrem použitia systému „voľné ruky“ alebo vykonávať inú obdobnú činnosť, ktorá nesúvisí s vedením vozidla, zo dňa 17.11.2022 - § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb., jazda v protismere, zo dňa 28.09.2022 - § 22 ods. 1 písm. h), bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., dopravný priestupok, prekročenie rýchlosti v obci najviac o 20 km za hod., alebo mimo obce najviac o 30 km za hod., zo dňa 12.07.2022 - § 22 ods. 1 písm. h), bod 1 zákona č. 372/1990 Zb., dopravný priestupok, prekročenie rýchlosti v obci najviac o 20 km za hod., alebo mimo obce najviac o 30 km za hod.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že obžalovanému dňa 07.04.2022 vzniklo živnostenské oprávnenie aj na predmet podnikania nákladná cestná doprava vykonávaná vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 14.10.2022 bola obžalovanému udelená koncesia na prevádzkovanie taxislužby s počtom vozidiel 1, EČV U..

Na základe mandátnej zmluvy na sprostredkovanie - vykonávanie rozvozových a zvozových prác na pridelenom smere uzavretej medzi spoločnosťou G..S. Y..N..K.. a obžalovaným dňa 31.03.2022 mal obžalovaný vyvíjať činnosť smerujúcu k sprostredkovaniu služieb rozvozu a zvozu v rámci regiónu Bratislava, za čo dostával odmenu v sume 600,- eur mesačne od 01.04.2022 do 31.01.2023 a od 01.02.2023 do 30.06.2023 v sume 400,- eur mesačne, čo vyplýva z predložených faktúr zo dňa 30.04.2022, 31.05.2022, 30.06.2022, 31.07.2022, 31.08.2022, 30.09.2022, 31.10.2022, 30.11.2022, 30.12.2022, 31.01.2023, 28.02.2023, 31.03.2023, 30.04.2023, 31.05.2023, 30.06.2023.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti

pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalej súd vychádzal zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, z ktorých je povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd tak pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 0 do 1 roka. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného je jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Na základe tohto zistenia preto súd z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody za prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (od 0 do 1 roka) o jednu tretinu ( $12 \text{ mesiacov} / 3 = 4 \text{ mesiace}$ ), v dôsledku čoho potom upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavovala rozpätie od 0 do 8 mesiacov.

Súd preto obžalovanému v zmysle trestnej sadzby upravenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona mohol po jej úprave v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 0 do 8 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zvažil všetky relevantné okolnosti prípadu. Prihliadol na spôsob spáchania činu, a to na úmyselné konanie obžalovaného, ktorý napriek tomu, že pred jazdou požil alkohol, rozhodol sa v neskorej nočnej hodine, kedy je cestná premávka síce menšia, v smere od obce F. na obec X., viesť motorové vozidlo, pričom mu bola nameraná vysoká hodnota alkoholu v dychu, a to 2,10 promile, čo predstavuje stupeň ťažkej opilosti. Pri obžalovanom išlo o stav, ktorý mu bez akýchkoľvek pochybností vykonávať túto činnosť znemožňoval a činil ho obzvlášť nebezpečným. Za daných okolností sa motorové vozidlo v rukách takto alkoholom ovplyvneného páchatela mení na zbraň a táto je neovládateľná, resp. neovládateľná v dostatočnom rozsahu. Riziko spôsobenia škody, či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku je potom v takomto prípade mimoriadne vysoké. Súd prihliadal tiež na následok konania obžalovaného v podobe vážneho ohrozenia objektu chráneného Trestným zákonom, a to života, zdravia a majetku. Obžalovaný narazil do zvislej dopravnej značky č. 705. Pokiaľ ide o zavinenie, súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tohto konania v priamom úmysle, nakoľko predmetné vozidlo chcel viesť a viedol, aj napriek predchádzajúcemu požitiu alkoholu. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla teda veľmi dobre vedel, že vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu minimálne ohrozí život a zdravie ľudí, ako aj majetok, a keďže sa rozhodol viesť motorové vozidlo po požití značného množstva alkoholu (čo vyplýva z nameranej hodnoty alkoholu v jeho dychu), je nepochybné, že svojim konaním chcel ohroziť vyššie uvedený záujem chránený Trestným zákonom. Z hľadiska poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a absenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, v tomto smere súd zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný.

Po zohľadnení doterajšieho vedenia života obžalovaným, jeho kriminálnej minulosti dospel súd k záveru, že u obžalovaného nejde o vo významnej miere narušeného páchatela, čo zohľadnil pri ukladaní druhu a výmery trestu. Obžalovaný má síce evidovaných 7 priestupkov, no vzhľadom z podkladom vyplývajúcej zárobkovej činnosti obžalovaného, prevádzkovanie taxislužby, rozvoz a zvoz na základe mandátnej zmluvy na sprostredkovanie - vykonávanie rozvozových a zvozových prác na pridelenom a povahu predmetných priestupkov, považoval súd tieto za také, z ktorých nemožno vyvodit' záver o významnej miere narušenosti obžalovaného.

Vychádzajúc z výsledkov dokazovania a po zhodnotení všetkých vyššie uvedených relevantných okolností prípadu (vedenie motorového vozidla po požití alkoholu, pod značným vplyvom alkoholu so 2,10 promile alkoholu v dychu), a vzhľadom aj na osobu a mieru narušenia obžalovaného dospel súd k presvedčeniu, že na obžalovaného je v rámci tak individuálnej ako i generálnej prevencie trestu nutné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý sa nachádza v strednej časti do úvahy prichádzajúcej trestnej

sadzby (od 0 do 8 mesiacov), t.j. v trvaní 4 mesiacov, ktorú výmeru považoval súd za primeranú a zohľadňujúcu nielen skutočnosť, že obžalovaný doteraz viedol beztrestný život, svoje konanie pred súdom úprimne oľutoval, ale aj závažnosť a reálnu nebezpečnosť konania, ktorého sa dopustil, keď pod vplyvom skutočne vysokého množstva alkoholu viedol motorové vozidlo.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje (mladý človek v produktívnom veku, ktorý riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný), na okolnosti prípadu, a vzhľadom aj na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku a prejavenu ľútosť, dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto mu jeho výkon za splnenia podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložil s tým, že mu zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý považoval za potrebný a efektívny prostriedok na dosiahnutie nápravy obžalovaného.

Trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj možnosti nápravy páchatel'a. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením.

Okrem stupňa opitosti majúceho vplyv na závažnosť spáchaného prečinu je potrebné zväžiť aj možnosti nápravy páchatel'a, zvlášť u tzv. prvotrestaného páchatel'a. Predpoklad možnosti napravenia páchatel'a trestom odňatia slobody nespojeným s jeho výkonom, v prípade obžalovaného splnený je, čo vytvára prekážku pre jeho potrestanie nepodmienečným trestom odňatia slobody. Obžalovaný viedol beztrestný život a možno od neho dôvodne očakávať, že v prípade uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti bude účel trestu naplnený.

Vzhľadom na spôsob a následky spáchania stíhaného skutku (vedenie motorového vozidla pod vplyvom skutočne vysokého množstva alkoholu, po jeho požití) považoval súd za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu aj primerané obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby, a preto ho obžalovanému uložil. Skúšobnú dobu určil súd podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 24 mesiacov, nakoľko takúto dĺžku trvania skúšobnej doby a dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním obžalovaného považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú a dostatočnú na dosiahnutie efektívnej ochrany spoločnosti a prevýchovy obžalovaného a predovšetkým na dosiahnutie stavu, aby si obžalovaný plne uvedomil nebezpečnosť a absolútnu neprípustnosť takéhoto konania. Počas takto určenej skúšobnej doby bude mať obžalovaný dostatok príležitostí preukázať spoločnosti i súdu svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život. I keď obžalovanému bolo namerané naozaj vysoké množstvo alkoholu v dychu, súd nepovažoval za spravodlivé, primerané a zákonné postihnúť ho vzhľadom na jeho celkový doterajší život a jeho osobu a možnosť jeho nápravy prísnejším, a to nepodmienečným trestom odňatia slobody tak, ako to navrhovala prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda.

Zároveň zohľadňujúc, že obžalovaný spáchal úmyselný a spoločensky nebezpečný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu popri treste odňatia slobody uložil v rámci modifikovaného rozpätia podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov. Trest v takejto výmere považoval súd predovšetkým vzhľadom na namerané množstvo alkoholu v dychu obžalovaného, celkovú závažnosť a nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť a priestupkovú minulosť na úseku cestnej premávky za potrebný na účinnú ochranu spoločnosti, najmä ostatných účastníkov cestnej premávky.

Takto uložené tresty sú podľa názoru súdu primerané, zákonné a spravodlivé, a predovšetkým spôsobilé dosiahnuť účel trestu, nakoľko v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (s výnimkou výroku o vine - § 257 ods. 5 TP), ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).